

	jedn. č.	množ. č.
1. p.	недéля	недéли
2. p.	недéли	недéль
3. p.	недéле	недéлем
4. p.	недéлю	недéли
6. p.	о недéле	živ. геройнь
7. p.	недéлей (-ею)	о недéлях недéлями

Poznámky

1. S delší konevkou **-ою/-ею** v 7. p. j. č. (proti **-ой/-ей**) se setkáváme v jazyce knižním, často v jazyce básnickém, kde se jí užívá z důvodů rytmických.

2. Podle polohy přízvuku má vzor měkký v 7. p. j. č. **-ей (-ею)** nebo **-ëй (-ëю)**: недéлей (-ею) — землëй (-ëю).

3. Podstatná jména se základem na **-ц-** se hlásí ke vzoru tvrdému, podstatná jména se základem na **-ж-, -ч-, -ш-, -иç-** se podle tvaru 2. p. mn. č. (свечéй, вожжéй) hlásí k vzoru měkkému (srov. поздréй).

4. Podstatná jména na **-жа, -ша, -ча, -ща, -ца** mají v 7. p. j. č. podle polohy přízvuku buď koncovku **-ей** (лúжей, тýчей, ýлицей), nebo koncovku **-ый** (межóй, свечóй, овцóй).

5. 2. p. mn. č.:

a) Podstatná jména se souhláskou před příponou **-иа** mají tvrdé zakončení **-ен:** пéсня — пéсен, вíшня — вíшен, бáсня — бáсен, купáльня — купáлен aj., srov.

нáр. яблоня — яблонь. Výjimku tvoří: бáрышия — бáрышень, дерéвия — деревéнь, кúхня — кúхонь.

b) Několik podstatných jmen vzoru měkkého má v 2. p. mn. č. koncovku **-ей**; k nim patří: свечá, ноздря, клéшиá, дóля, вожжá: свéчи — свечéй (vedle свеч), ноздри — ноздрéй, клéший — клéшиéй, дóли — долéй, вожжи — вожжéй. Pravidlem mají v 2. p. mn. č. koncovku **-ей** podst. jména měkká tohoto vzoru mužského rodu (юношей, дáдей), v. str. 152—153.

2. Podstatná jména v 1. p. j. č. na **-ья, -яя:**

vzor **статья**

	jedn. č.	množ. č.
1. p.	статья	статьи
2. p.	статьи	статьей
3. p.	статьé	статьям
4. p.	статьó	статьй
6. p.	о статьé	živ. свинéй
7. p.	статьёй (-ëю)	о статьях статьями

vzor **ármия**

	jedn. č.	množ. č.
1. p.	ármия	ármии
2. p.	ármии	ármий
3. p.	ármии	ármиям
4. p.	ármию	ármии
6. p.	об ármии	об ármииx
7. p.	ármней (-ею)	ármиями

Skloňování podstatných jmen vzoru **ármia** se liší od měkkého vzoru neděly zakončením 3. a 6. p. j. č. **ármii**, ob. **ármii**. Vzor **статья** má v 2. p. mn. č. vkladné **-e-**, a tedy zakončení **-ей** (**статья́**, **стате́й**, **статьям...**); podstatná jména typu **шалу́нья**, **колду́ния** (se stálým přízvukem na kmeni), která sem hledí, mají v 2. p. mn. č. vkladné **-и-**, a tedy zakončení **-ий** (**шалу́нъи**, **шалу́ньям...**, **колду́ни**, **колду́ний**, **колду́ньям...**). Sem řadíme i podstatná jména typu **змея**, **стая**, **струй**; mají v 2. p. mn. č. **твары** zmey, stai, stryj.

3. Podstatná jména v 1. p. j. č. na souhlásku:

vzor **тетра́дь**

	jedn. č.	množ. č.
1. p.	тетра́дь	тетра́ди
2. p.	тетра́ди	тетра́дей
3. p.	тетра́ди	тетра́дям
4. p.	тетра́дь	тетра́ди
6. p.	о тетра́ди	о тетра́дях
7. p.	тетра́дью	тетра́дями

Poznámky

1. Podobně jako u podstatných jmen mužských setkáváme se v 6. p. j. č. s přízvukově odlišenými tvary ve vazbách s předložkami *в* a *на* s významem místním *в грязи*, *в степи*, *в печи*, *в пыли*, *в крови*, *на печи* aj.; srov. *в грязи*, *в пыли*, *в печи* — *о грязи*, *о пыли*, *о печи*.

2. Jedno podstatné jméno tohoto vzoru má v 7. p. mn. č. koncovku **-ыми**: лошади — лошадьми (srov. lidé — людьми, děti — детьми, dócheri — дочерьми).

3. Podstatné jméno **церковь** má v 1., 4. a v 7. pádě č. vkladné **-о-**: цéрковь, цéркви... цéрковью; **твары**, 6. a 7. p. mn. č. mají základ **тврдý** цéрквáм, о цéрквáх, цéрквámi, podstatná jména **свекрóвь**, **моркóвь** v přízvukovém zakončení mají skloňování pravidelné podle tetrády: свекрóвь, моркóвь, свекрóви, моркóви... (srov. čes. *mrkev*, *mrkve*).

4. K vzoru tetrády řadíme i mužské **путь**, **-и...**
7. p. j. č. **-ём**.

4. Podstatná jména se střídáním v základu, neproduktivní skloňování **мать** a **дочь** (koncovkami se řadí ke vzoru tetrády):

	jedn. č.	množ. č.
1. p.	мать	матери
2. p.	мáтери	матерéй
3. p.	мáтери	матерýм
4. p.	мать	матерéй
6. p.	о матéри	о матерíх
7. p.	матéрю	матерýми

	jedn. č.	množ. č.
1. p.	дочь	дочери
2. p.	дóчери	дочерéй
3. p.	дóчери	дочерýм
4. p.	дочь	дочерéй
6. p.	о дóчери	о дочерíх
7. p.	дóчерью	дочерýми

kmeni má skupina podstatných jmen typu **лист**, -á, -у — листья, -ьев, -ья... (прут — прутья, клюс — колосья, стул — стулья, сук — сучья, клюк — клочья) a životné **брат** — братья, -ев, -ям.... Rozdíl ve významu je spojen s dvojími tvary: зубы (у меня болят зубы) — зубья (у шмы), листы (бумаги) — листья (на дереве), корни (дерева) — коренья (в супе);

b) podstatné jméno **сын**, -а, -у... má mn. č. сыновья, -ей, -ым...; množné tvary сыны, -ов, -ам... mají význam přenesený (лучшие сыны нашей Родины);

c) podstatné jméno **хозяин**, -а, -у... má v množném čísle хозяева, хозяев, -ам...;

d) podstatné jméno **господин**, -а, -у... má v mn. č. господá, господ, -ам;

e) podstatná jména **сосед**, чёрт mají v jedn. č. tvary podle vzoru tvrdého, v mn. č. tvary podle vzoru měkkého (сосед, -а, -у... — соседи, -ей, -ям...; чёрт, -а, -у..., чёрти, -ей, -ым...);

f) podstatné jméno **человек** má tvary množné jen v neprůměrných pádech ve spojení s číslovkami (два, три, четыре человека; пять, шесть человек; двух, трёх, четырёх, пятнадцати... человека; двум, трём, четырём, пятнадцати... человекам); jinak se užívá tvaru люди, людёй, людям, людях, людьмí.

5. Podstatná jména mužská na **-а/-я** se skloňují jako podstatná jména ženská téhož typu, měkká však mají vždy v 2. p. mn. č. koncovku **-ей** (ионошей, дядей); je tedy:

	jedn. č.	množ. č.
1. p.	стáроста	стáросты
2. p.	стáросты	стáрост
3. p.	стáросте	стáростам
4. p.	стáросту	стáрост
6. p.	о старосте	о старостах
7. p.	стáростой	стáростами
1. p.	дáдя (Пéтя, Cáша)	дáди
2. p.	дáди (Пéти, Cáши)	дáдей
3. p.	дáде (Пéте, Cáше)	дáдям
4. p.	дáдо (Пéто, Cáшу)	дáдей
6. p.	о дáде (Пéте, Cáше)	о дáдях
7. p.	дáдей (Пéтей, Cáшей)	дáдями

II. Skloňování ženské

1. Podstatná jména v 1. p. j. č. na **-а/-я**:

typ tvrdý vzor школа	typ měkký vzor недéля
-------------------------	--------------------------

	jedn. č.	množ. č.
1. p.	шкóла	шкóлы
2. p.	шкóлы	шкóл
3. p.	шкóле	шкóлам
4. p.	шкóлу	шкóлы
6. p.	о шкóле	ж. пионéрок
7. p.	шкóлой (-ою)	о шкóлах шкóлами